

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä kesäkuuta 2005

N:o 353—359

SISÄLLYS

N:o		Sivu
353	Laki ajoneuvojen katsastusluvista annetun lain 5 ja 10 §:n muuttamisesta	2211
354	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus ajoneuvojen katsastushenkilöstön lisäkoulutuksesta annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta	2213
355	Valtioneuvoston asetus työssä käytettävien koneiden ja muiden työvälineiden hankinnasta, turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	2215
356	Valtioneuvoston asetus traktoreiden, niiden perävaunujen ja traktoreilla vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden EY-tyyppihyväksynnästä	2217
357	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus traktorien, moottorityökoneiden ja maastoajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä hinattavien laitteiden rakenteesta ja varusteista annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen 60 ja 64 §:n muuttamisesta	2227
358	Puolustusministeriön asetus puolustusministeriön työjärjestyksen 11 §:n muuttamisesta	2228
359	Ulkoasiainministeriön asetus ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista	2229

N:o 353

Laki

ajoneuvojen katsastusluvista annetun lain 5 ja 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvojen katsastusluvista 23 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (1099/1998) 5 ja 10 § seuraavasti:

5 §

Hakijan asiantuntemus

Toimiluvan hakija katsotaan asiantuntevaksi, jos katsastustoimipaikkaa varten on ilmoitettu pätevä katsastustoiminnasta vastaava henkilö.

Pätevyyden osoituksena katsastustoiminnasta vastaavalta henkilöltä edellytetään peruskoulutuksena vähintään teknillisen oppilaitoksen autotekniikan opintolinjan tai vastaavan soveltuvan teknikkotason tutkinnon suorittamista. Lisäkoulutuksena edellytetään toimiluvan laajuutta vastaavaa määräaikaishuolokoulutusta (katsastajantutkinto) ja

erikoiskoulutusta sekä niihin liittyvää käytännön kokemusta ja ammattitaidon säilyttämiseksi tarkoitettua, määrääjain toistuvaa täydennyskoulutusta.

10 §

Katsastuksia suorittavan henkilön pätevyysvaatimukset

Katsastuksia suorittavalta henkilöltä edellytetään peruskoulutuksena vähintään teknillisen oppilaitoksen autotekniikan opintolinjan tai vastaavan soveltuvan teknikkotason tutkinnon suorittamista. Lisäkoulutuksena edellytetään henkilön katsastustehtäviä vastaavaa

HE 18/2005
LiVM 7/2005
EV 37/2005

määräaikaikatsastuskoulutusta (katsastajan-tutkinto) ja erikoiskoulutusta sekä niihin liittyvää käytännön kokemusta ja ammattitaidon säilyttämiseksi tarkoitettua, määräajoin toistuvaa täydennyskoulutusta.

Henkilö, joka on suorittanut vähintään ammattikorkeakoulun autotekniikan tai muun vastaavan soveltuvan koulutusohjelman autoteknilliset perusopinnot sekä katsastuksia vastaavan katsastajantutkinnon ja siihen liittyvän käytännön harjoittelun, saa suorittaa määräaikaikatsastuksia ajoneuvoille, joiden käytössä ja rekisteröinnissä sallittu kokonaismassa on enintään 3,5 tonnia. Kun tällainen henkilö suorittaa katsastuksia, 1 momentissa

tarkoitettun katsastuksia suorittavan henkilön tulee olla katsastustoimipaikalla läsnä. Tässä momentissa tarkoitettu oikeus katsastusten suorittamiseen on voimassa yhden vuoden ajan katsastajantutkinnon suorittamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2005.

Henkilön, joka tämän lain voimaan tullessa täyttää katsastustoiminnasta vastaavalta henkilöltä tai katsastuksia suorittavalta henkilöltä edellytetyt pätevyysvaatimukset, katsotaan täyttävän 5 ja 10 §:ssä säädettyt pätevyysvaatimukset.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

N:o 354

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus**ajoneuvojen katsastushenkilöstön lisäkoulutuksesta annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan ajoneuvojen katsastushenkilöstön lisäkoulutuksesta 19 päivänä helmikuuta 1999 annetun liikenneministeriön päätöksen (201/1999) 2 §, 3 §:n 1 momentti ja 4 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti asetuksessa 1261/2002 ja 4 § asetuksessa 783/2000, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

a) *toimilupalailla* ajoneuvojen katsastusluvista annettua lakia (1099/1998);

b) *peruskoulutuksella* toimilupalain 5 §:ssä ja 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua peruskoulutusta;

c) *lähiopetuksella* opetusta, joka annetaan koulutustiloissa oppilaan ollessa paikalla;

d) *kevyellä kalustolla* ajoneuvoa, jonka suurin käytössä ja rekisteröinnissä sallittu kokonaismassa on enintään 3,5 tonnia;

e) *raskaalla kalustolla* ajoneuvoa, jonka suurin käytössä ja rekisteröinnissä sallittu kokonaismassa on yli 3,5 tonnia;

f) *koulutustoimikunnalla* Ajoneuvohallintokeskuksen asettamaa katsastustoiminnan koulutustoimikuntaa.

3 §

Koulutuksen tarkoitus ja rakenne

1. *Vuosikatsastuskoulutuksen* tarkoituksena on antaa katsastusosalalle aikovalle henkilölle valmiudet suorittaa ajoneuvojen määräaikaikatsastuksia säännöksissä ja ohjeissa edelly-

tetyllä tavalla (*alalletulokoulutus*). Vuosikatsastuskoulutus muodostuu:

a) yleisjaksosta;

b) kevyen kaluston koulutusjaksosta (*katsastajantutkinto kevyen ajoneuvokaluston määräaikaikatsastuksiin*); ja

c) raskaan kaluston koulutusjaksosta (*katsastajantutkinto raskaan ajoneuvokaluston määräaikaikatsastuksiin*).

4 §

Pääsyvaatimukset vuosikatsastuskoulutukseen

1. Pääsyvaatimuksena vuosikatsastuskoulutuksen yleisjaksolle on aloitettu peruskoulutus.

2. Kevyen kaluston koulutusjaksolle pääsyn edellytyksenä on peruskoulutus tai toimilupalain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu osa peruskoulutuksesta, yleisjakson hyväksytty suorittaminen sekä ajoneuvoalan korjaamokokemusta tai vastaavaa kokemusta vähintään kuusi kuukautta.

3. Raskaan kaluston koulutusjaksolle pääsyn edellytyksenä on kevyen kaluston koulutusjakson hyväksytty suorittaminen ja vä-

2214

N:o 354

hintään kuusi kuukautta käytännön kokemus-
ta kevyen kaluston katsastuksista.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
kesäkuuta 2005.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

Liikenneneuvos Kari Saari

N:o 355

Valtioneuvoston asetus**työssä käytettävien koneiden ja muiden työvälineiden hankinnasta, turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

kumotaan työssä käytettävien koneiden ja muiden työvälineiden hankinnasta, turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta 25 päivänä marraskuuta 1998 annetun valtioneuvoston päätöksen (856/1998) 31 §:n 2 momentti,

muutetaan 31 §:n otsikko sekä

lisätään uusi 31 a—d § seuraavasti:

31 §

Koneen ohjaamo

Liikkuvassa metsätyökoneessa (metsätraktorissa), kaivurissa ja kaivinkoneessa tulee olla kuljettajaa säältä suojaava tukevarakenne ja luotettavasti kiinnitetty turvaohjaamo.

31 a §

Traktorin ohjaamo

Traktorissa, jota käytetään kylmällä kaudella, tulee olla umpinainen, lämmitettävä ja pakkasenkestävä turvaohjaamo. Turvaohjaamon kantavan rakenteen (ROPS) tulee olla sitä koskevien vaatimusten mukainen siten kuin niistä erikseen säädetään.

31 b §

Traktorin käyttö metsätyössä

Metsätyöhön, puunkorjuuseen tai muihin vastaavanlaisiin tehtäviin käytettävän traktorin tulee olla varustettu 31 a §:n mukaisella

turvaohjaamolla ja kuormainkäytössä riittävän kestävillä ikkunoilla tai ikkunan suojuksilla ja katolla.

Ohjaamon sisällä ei saa olla suojaamattomia paineellisia hydrauliletkuja.

Kuormainkäytössä istuimen tulee olla käännettävissä siten, että käyttäjä voi tarvittaessa istua kuormausnosturin hallintalaitteiden ja työalueen suuntaan, jotta työ voidaan tehdä työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuu- ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 89/655/ETY muuttamisesta (toinen direktiivin 89/391/ETY tarkoittama erityisdirektiivi) annetun neuvoston direktiivin 95/63/EY tai sen mukaisten kansallisten täytäntöönpanosäännösten ergonomisten vaatimusten mukaisesti.

31 c §

Pienet traktorit

Traktoreihin, joiden moottoriteho on enintään 30 kilowattia, ei sovelleta 31 a ja b §:ää edellyttäen, että työntekijöiden turvallisuudesta on huolehdittu muilla toimenpiteillä.

31 d §

Ajo jäällä tai upottavalla alustalla

Traktorilla, joka on varustettu umpinaisella ohjaamolla, ei saa ajaa jäällä eikä suolla tai muulla vastaavalla upottavalla alustalla, ellei ohjaamossa ole pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjaustilaa, pääsyä ohjauspaikalle sekä ovia ja ikkunoita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämi-

sestä annetun neuvoston direktiivin 80/720/ETY mukaista hätäpoistumistietä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan 30 päivänä huhtikuuta 1997 annettu valtioneuvoston päätös ETY-tyyppihyväksytyjen traktoreiden käytöstä vaarallisissa olosuhteissa (434/1997).

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitussihteeri Helena Korpinen

N:o 356

Valtioneuvoston asetus**traktoreiden, niiden perävaunujen ja traktoreilla vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden EY-tyyppihyväksynnästä**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään eräiden teknisten laitteiden vaatimustenmukaisuudesta 26 päivänä marraskuuta 2004 annetun lain (1016/2004) 5 §:n 2 momentin sekä 11 päivänä joulukuuta 2002 annetun ajoneuvolain (1090/2002) 38 §:n 2 momentin ja 40 §:n 1 momentin, sellaisena kuin niistä jälkimmäinen on laissa 1328/2004, nojalla:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan yhdessä tai useammassa vaiheessa valmistettujen maa- ja metsätaloudessa käytettäväksi tarkoitettujen traktoreiden, perävaunujen tai vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden, joiden suurin rakenteellinen nopeus on vähintään kuusi kilometriä tunnissa samoin kuin tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden, EY-tyyppihyväksyntään.

Tätä asetusta sovelletaan myös kesken-eräisten ja valmistuneiden ajoneuvojen monivaiheiseen EY-tyyppihyväksyntään.

Asetusta ei kuitenkaan sovelleta vaihdettavissa oleviin koneisiin, jotka ovat täysin irti maasta tiekuljetuksen aikana eikä ajoneuvolain (1090/2002) 14 §:ssä tarkoitettuihin, kansallisesti tyyppihyväksyttäviin liikennetraktoreihin.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tyyppihyväksyntädirektiivillä* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä

2003/37/EY maatalous- tai metsätraktoreiden, niiden perävaunujen ja vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden ja näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnästä sekä direktiivin 74/150/ETY kumoamisesta sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 2004/66/EY;

2) *erityisdirektiivillä* yhtä tai useampaa tämän asetuksen liitteessä lueteltua direktiiviä;

3) *EY-tyyppihyväksynnällä* menettelyä, jossa jokin Euroopan talousalueeseen kuuluva valtio (ETA-valtio) varmentaa, että ajoneuvotyyppi täyttää tyyppihyväksyntädirektiivin mukaiset tekniset vaatimukset taikka järjestelmä, osa tai erillinen tekninen yksikkö täyttää erityisdirektiivin mukaiset tekniset vaatimukset;

4) *monivaiheisella EY-tyyppihyväksynnällä* menettelyä, jolla yksi tai useampi ETA-valtio varmentaa, että valmistusvaiheesta riippuen kesken-eräinen tai valmistunut ajoneuvotyyppi täyttää tyyppihyväksyntädirektiivin mukaiset tekniset vaatimukset;

5) *ajoneuvolla* maa- ja metsätaloudessa käytettäväksi tarkoitettua valmista, kesken-eräistä tai valmistunutta traktoria, perävaunua tai vedettävää vaihdettavissa olevaa konetta;

6) *ajoneuvoluokalla* sellaisten ajoneuvojen ryhmää, johon kuuluvilla ajoneuvoilla on samat suunnitteluominaisuudet;

7) *ajoneuvotyyppillä* samaan ajoneuvoluokkaan kuuluvia ajoneuvoja, joiden tyyppihy-

väksyntädirektiivien II liitteen A luvussa tarkoitetut olennaiset tekijät ovat samanlaisia; ajoneuvotyyppiin voi sisältyä erilaisia II liitteen A luvussa lueteltuja vaihtoehtoja ja muunnoksia;

8) *traktorilla* ajoneuvoa, joka määritellään ajoneuvolain 14 §:ssä;

9) *perävaunulla* maa- ja metsätalouskäyttöön tarkoitettua hinattavaa ajoneuvoa, joka on pääasiallisesti tarkoitettu kuormien kuljetamiseen ja suunniteltu traktorilla vedettäväksi maa- ja metsätalouden harjoittamisen yhteydessä;

10) *vedettävällä vaihdettavissa olevalla koneella* maa- ja metsätalouskäyttöön tarkoitettua hinattavaa ajoneuvoa, joka on suunniteltu traktorilla vedettäväksi ja joka muuttaa traktorin tehtävän tai lisää siihen uuden toiminnon;

11) *perusajoneuvolla* keskeneräistä ajoneuvoa, jonka tunnusnumero säilyy samana monivaiheisen EY-tyyppihyväksyntämenettelyn kaikissa vaiheissa;

12) *keskeneräisellä ajoneuvolla* ajoneuvoa, jonka valmistuksessa tarvitaan vielä vähintään yksi vaihe, jotta ajoneuvo täyttäisi tyyppihyväksyntädirektiivissä säädetty vaatimukset;

13) *valmistuneella ajoneuvolla* ajoneuvoa, joka on hyväksytty monivaiheisella EY-tyyppihyväksyntämenettelyllä ja joka täyttää tyyppihyväksyntädirektiivin vaatimukset;

14) *järjestelmällä* laitteistoa, joka on olennainen osa ajoneuvoa ja joka ei ole yleensä irrotettavissa erilliseksi osaksi, kuten jarrujärjestelmä tai pakokaasunpuhdistusjärjestelmä;

15) *osalla* ajoneuvon osaksi tarkoitettua laitetta, joka voidaan irrottaa ajoneuvosta tai asentaa siihen ja joka voidaan tyyppihyväksyä erikseen, kuten valaisin;

16) *erillisellä teknisellä yksiköllä* ajoneuvon osaksi tarkoitettua laitetta, joka liittyy tiettyyn ajoneuvotyyppiin ja joka voidaan tyyppihyväksyä erikseen tai osana kyseistä ajoneuvotyyppiä, kuten moottori;

17) *vaatimustenmukaisuustodistuksella* tyyppihyväksyntädirektiivin III liitteen mukaista asiakirjaa, jonka valmistaja antaa todistaakseen, että tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty ajoneuvo on tuotantohetkellä kaikkien sovellettavien säännösten mukainen,

ja jossa todetaan, että ajoneuvo voidaan rekisteröidä tai ottaa käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa ilman lisätarkastuksia;

18) *valmistajalla* sitä, joka vastaa tyyppihyväksyntäviranomaisille kaikista tyyppihyväksyntämenettelyn tekijöistä sekä tuotannon vaatimustenmukaisuudesta; valmistajan ei tarvitse osallistua ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön kaikkiin valmistusvaiheisiin;

Edellä 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppihyväksyntään rinnastetaan Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomissiossa hyväksyttyyn moottoriajoneuvojen varusteiden ja osien hyväksymisehtojen yhdenmukaistamista ja hyväksymisten vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen (SopS 70/1976) mukaisten E-sääntöjen sekä taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) standardeitujen testiohjeiden nojalla suoritettut tyyppihyväksynnot siten kuin tyyppihyväksyntädirektiivissä säädetään.

2 luku

EY-tyyppihyväksynnän hakeminen ja myöntäminen

3 §

EY-tyyppihyväksynnän hakeminen ajoneuvoille

Valmistajan on toimitettava EY-tyyppihyväksyntähakemus jonkin ETA-valtion tyyppihyväksyntäviranomaiselle. Suomessa hakemus toimitetaan Ajoneuvohallintokeskukselle. Hakemukseen on liitettävä valmistusasiakirjat, jotka sisältävät tyyppihyväksyntädirektiivin I liitteessä vaaditut tiedot. Asiakirjat on annettava tyyppihyväksyntäviranomaisen käyttöön EY-tyyppihyväksynnän myöntämistä epäämispäivään asti. Samaa ajoneuvoa koskevaa hakemusta ei saa toimittaa useamman kuin yhden ETA-valtion tyyppihyväksyntäviranomaiselle.

4 §

Hyväksyttävät ajoneuvotyyppit

Ajoneuvohallintokeskuksen on myönnettävä

vä, ellei 10 §:n 1 momentista muuta johdu, EY-tyyppihyväksyntä ajoneuvolle, jos

1) se on tyyppihyväksyntädirektiivin I liitteen A mallin mukaisella ilmoituslomakkeella annettujen tietojen mukainen; ja

2) se täyttää erityisdirektiiveissä säädetty tekniset vaatimukset.

Erityisdirektiiveissä säädetty tekniset vaatimukset tarkastetaan ajoneuvolain 47 §:n 1 momentin mukaisesti hyväksytyssä tutkimuslaitoksessa.

5 §

Monivaiheinen tyyppihyväksyntä

Valmistajan on ensimmäisessä hyväksyntävaiheessa toimitettava EY-tyyppihyväksyntähakemus jonkin ETA-valtion tyyppihyväksyntäviranomaiselle. Suomessa hakemus toimitetaan Ajoneuvohallintokeskukselle. Hakemuksen liitteenä on toimitettava ne valmistusasiakirjojen osat ja EY-tyyppihyväksyntätodistukset, jotka vastaavat ajoneuvon valmistusvaihetta hakemushetkellä.

Valmistajan on toisessa tai sitä seuraavissa hyväksyntävaiheissa toimitettava ne valmistusasiakirjojen osat ja EY-tyyppihyväksyntätodistukset, jotka vastaavat ajoneuvon valmistusvaihetta hakemushetkellä, sekä yksi kappale edellisessä valmistusvaiheessa myönnetystä keskeneräisen ajoneuvon EY-tyyppihyväksyntätodistuksesta. Lisäksi valmistajan on toimitettava yksityiskohtainen luettelo keskeneräiseen ajoneuvoon tehdyistä muutoksista ja lisäyksistä.

6 §

Monivaiheisesti hyväksyttävät ajoneuvot

Ajoneuvohallintokeskuksen on myönnettävä, ellei 10 §:n 1 momentista muuta johdu, EY-tyyppihyväksyntä valmistusasiakirjoissa annettujen tietojen mukaisille ajoneuvoille, jotka täyttävät tämän asetuksen liitteenä olevien erityisdirektiivien mukaiset tekniset vaatimukset.

7 §

EY-tyyppihyväksynnän hakeminen järjestelmälle, osalle ja erilliselle tekniselle yksikölle

Valmistajan on toimitettava järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön EY-tyyppihyväksyntää koskeva hakemus jonkin ETA-valtion tyyppihyväksyntäviranomaiselle. Suomessa hakemus toimitetaan Ajoneuvohallintokeskukselle. Jokaisesta hyväksyttävästä tyypistä on toimitettava erillinen hakemus. Hakemukseen on liitettävä sovellettavan erityisdirektiivin mukaiset valmistusasiakirjat. Asiakirjat on annettava tyyppihyväksyntäviranomaisen käyttöön EY-tyyppihyväksynnän myöntämis- tai epäämispäivään asti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu tyyppihyväksyntä suoritetaan erityisdirektiivien säännösten mukaisesti.

8 §

Hyväksyttävät järjestelmät, osat ja erilliset tekniset yksiköt

Ajoneuvohallintokeskuksen on myönnettävä, ellei 10 §:n 1 momentista muuta johdu, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön EY-tyyppihyväksyntä kaikille valmistusasiakirjoissa annettujen tietojen mukaisille järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyypeille, jotka täyttävät tyyppihyväksyntädirektiivin II liitteen B luvussa lueteltujen tapaukseen sovellettavien erityisdirektiivien mukaiset tekniset vaatimukset.

9 §

Vaatimustenmukaisuustodistus ja EY-tyyppihyväksyntämerkki

Vaatimuksenmukaisuustodistuksesta ja EY-tyyppihyväksyntämerkin käytöstä säädetään ajoneuvolain 41 §:ssä.

Jos EY-tyyppihyväksyntätodistuksessa on asetettu käyttörajoituksia, valmistajan on toimitettava yksityiskohtaiset tiedot rajoituksista hyväksytyn järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön mukana.

3 luku

EY-tyyppihyväksynnöistä, tyyppihyväksyntäviranomaisesta ja tutkimuslaitoksista ilmoittaminen

10 §

Ilmoitukset komissiolle ja muille ETA-valtioille

Jos Ajoneuvohallintokeskus hylkää 3, 5 tai 7 §:ssä tarkoitetun hakemuksen sillä perusteella, että ajoneuvotyyppi vaarantaa vakavasti liikenneturvallisuutta, ympäristön laatua tai työturvallisuutta, sen on viipymättä ilmoitettava päätöksestä ja sen perusteluista komissiolle ja muiden ETA-valtioiden tyyppihyväksyntäviranomaisille.

Ajoneuvohallintokeskuksen on kuukauden kuluessa päätöksentekopäivästä toimitettava muiden ETA-valtioiden tyyppihyväksyntäviranomaisille jäljennös jokaisesta antamastaan EY-tyyppihyväksyntätodistuksesta, joka koskee ajoneuvotyyppin hyväksymistä, hylkäämistä tai hyväksymisen peruuttamista.

Ajoneuvohallintokeskuksen on toimitettava kuukausittain muiden ETA-valtioiden tyyppihyväksyntäviranomaisille luettelo, joka sisältää kaikki tyyppihyväksyntädirektiivin IV liitteessä vaaditut tiedot kyseisen kuukauden aikana myönnettyistä, evätyistä tai peruutetuista järjestelmien, osien tai erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppihyväksynnöistä.

Ajoneuvohallintokeskuksen on toimitettava komissiolle ja muille ETA-valtioille vuosittain luettelo 14-16 §:ssä tarkoitetuille ajoneuvotyypeille myöntämistään oikeuksista poiketa yhden tai useamman erityisdirektiivin yhden tai useamman säännöksen soveltamisesta.

11 §

EY-tyyppihyväksyntäviranomaisista ja tutkimuslaitoksista ilmoittaminen

Sosiaali- ja terveysministeriön on ilmoitettava komissiolle ja toisille ETA-valtioille, että Suomessa EY-tyyppihyväksyntäviranomaisena toimii Ajoneuvohallintokeskus, tämän osoite ja vastuualueet.

Liikenne- ja viestintäministeriön on ilmoitettava komissiolle ja muille ETA-valtioille hyväksymiensä tutkimuslaitosten yhteystiedot sekä testausmenettelyt, joiden tekemiseen kukin näistä laitoksista on hyväksytty.

Tutkimuslaitoksille asetettavista vaatimuksista säädetään ajoneuvolain 47 §:n 1 momentissa.

4 luku

EY-tyyppihyväksyntää koskevien tietojen muuttaminen

12 §

Tyyppihyväksynnän muutokset

Jos tyyppihyväksyntää muutetaan sen vuoksi, että ajoneuvo, järjestelmä, osa tai tekninen yksikkö on muuttunut, Ajoneuvohallintokeskus saattaa tyyppiä koskevan tietopaketin ja sen hakemiston ajan tasalle saatuaan näistä muutoksista tiedot valmistajalta.

Jos kyse on alkuperäisen tyyppihyväksynnän laajentamisesta, viranomaisen on annettava todistukselle laajennusnumero, josta käy selkeästi ilmi laajennuksen peruste ja uudelleenjulkaisun ajankohta.

Muutokset tietopakettiin ja sen hakemistoon tehdään sekä laajennusnumero annetaan vain, jos suoritettujen testien ja tarkastusten tulokset osoittavat, että tyyppihyväksynnän vaatimukset ovat täyttyneet.

5 luku

Vaatimustenmukaisuuden varmistaminen

13 §

Tuotannon vaatimustenmukaisuuteen liittyvät toimenpiteet ja tyypin vaatimustenvastaisuus

Jos Ajoneuvohallintokeskus on myöntänyt tyyppihyväksynnän, sen on tarpeen mukaan ja tarvittaessa yhteistyössä muiden ETA-valtioiden tyyppihyväksyntäviranomaisien kanssa varmistettava, että tuotannossa olevat ajoneuvot, osat, järjestelmät tai erilliset tekniset yksiköt ovat hyväksytyn tyypin mukaisia siten kuin ajoneuvolain 45 §:ssä säädetään.

Jos jonkin muun ETA-valtion tyyppihyväksyntäviranomaisen ilmoittaa Ajoneuvohallintokeskukselle, että Ajoneuvohallintokeskuksen hyväksymä ajoneuvo, osa, järjestelmä tai tekninen yksikkö ei ole EY-tyyppihyväksynnän mukainen, Ajoneuvohallintokeskuksen on toimittava 1 momentin mukaisesti mahdollisimman nopeasti, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se sai tiedon ilmoituksesta.

Toimenpiteistä, joihin Ajoneuvohallintokeskuksen on ryhdyttävä tyypin vaatimusten vastaisuuden varalta, säädetään ajoneuvolain 42—44 §:ssä.

6 luku

Poikkeukset 2 luvun tarkoittamista ajoneuvotyyppien hyväksynnöistä

14 §

Tilapäinen EY-tyyppihyväksyntä ajoneuvotyypeille, järjestelmille, osille tai erillisille teknisille yksiköille

Ajoneuvohallintokeskus voi myöntää valmistajan pyynnöstä tilapäisen EY-tyyppihyväksynnän ajoneuvotyyppille, järjestelmälle, osalle tai erilliselle tekniselle yksikölle, joka poikkeaa erityisdirektiivin vaatimuksista.

Ajoneuvohallintokeskuksen on toimitettava komissiolle ja muille ETA-valtioille 1 momentissa tarkoitettu tilapäinen EY-tyyppihyväksyntää koskeva tyyppihyväksyntätodistus liitteineen sekä asiakirja-aineisto, josta päätöksen perustelut ilmenevät, kuukauden kuluessa hakemuksen saatuaan. Komission käsiteltä häkemuksen Ajoneuvohallintokeskus tekee hakemusta koskevan lopullisen päätöksen.

Tilapäisen EY-tyyppihyväksynnän on oltava voimassa vähintään kolme vuotta. Tätä tyyppihyväksyntää voidaan jäsenvaltion pyynnöstä jatkaa komission päätöksellä.

Ajoneuvohallintokeskuksen on muutettava tässä pykälässä tarkoitettu tilapäinen EY-tyyppihyväksyntä pysyväksi, kun asiasta on annettu uusi erityisdirektiivi ja se on tullut voimaan.

15 §

Piensarjatyyppihyväksyntä ja sarjan viimeisille ajoneuvoille myönnettävät poikkeukset

Ajoneuvohallintokeskus voi myöntää valmistajan pyynnöstä erityisestä syystä pieninä sarjoina valmistettaville ajoneuvoille poikkeuksen tämän asetuksen liitteenä olevien erityisdirektiivien mukaisista vaatimuksista, jos poikkeus ei vaaranna työturvallisuutta.

Suomessa rekisteröityjen, myytyjen tai käyttöönotettujen pieninä sarjoina valmistettavien samaan tyyppiin kuuluvien ajoneuvojen vuosittainen määrä saa olla enintään tyyppihyväksyntädirektiivin V liitteen A kohdan taulukon mukainen.

Ajoneuvohallintokeskuksen on ilmoitettava pieninä sarjoina valmistettavien ajoneuvojen tyyppihyväksynnöistä komissiolle sekä valmistajan ilmoittamille muille ETA-valtioille. Jos Ajoneuvohallintokeskus saa tällaisen ilmoituksen toisesta ETA-valtiosta, sen on kolmen kuukauden kuluessa päätettävä, hyväksyykö se tällaisen ajoneuvon rekisteröinnin. Jos Ajoneuvohallintokeskus hyväksyy rekisteröinnin, sen on samalla päätettävä, kuinka monelle samaan tyyppiin kuuluvalla ajoneuvolla EY-tyyppihyväksyntä sallitaan.

Sarjan viimeisille ajoneuvoille myönnettävistä poikkeuksista säädetään ajoneuvolain 69 §:ssä.

16 §

Erikoiskäyttöön tarkoitetut ajoneuvot

Ajoneuvohallintokeskus voi valmistajan pyynnöstä myöntää poikkeuksen yhden tai useamman erityisdirektiivin yhden tai useamman säännöksen soveltamisesta, jos kyse on ajoneuvosta, joka on tarkoitettu käytettäväksi puolustusvoimissa, väestönsuojelu- ja palontorjuntayksiköissä tai järjestyksenpidosta vastaavissa yksiköissä edellyttäen, ettei työturvallisuus vaarannu.

17 §

Rekisteröintiä, myyntiä ja käyttöönottoa koskevat poikkeusmenettelyt

Ajoneuvohallintokeskuksen oikeudesta

kieltää ajoneuvotyyppin rekisteröinti liikennetai työturvallisuuteen kohdistuvan vakavan turvallisuusriskin perusteella säädetään ajoneuvolain 67 §:ssä.

Sosiaali- ja terveysministeriön oikeudesta 1 momentissa tarkoitetuista syistä kieltää ajoneuvotyyppin myynti ja käyttöönotto säädetään työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetun lain (131/1973) 15 a—d §:ssä.

Ajoneuvohallintokeskus voi kieltää 5 §:ssä tarkoitettujen keskeneräisten ajoneuvojen pysyvän rekisteröinnin, kunnes ajoneuvot valmistuvat, vaikka tällaisten ajoneuvojen myynti on sallittu.

7 luku

Erinäiset säännökset

18 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkkäre*

Tällä asetuksella kumotaan traktoreiden EY-tyyppihyväksynnästä 9 päivänä elokuuta 2001 annettu valtioneuvoston asetus (716/2001).

Asetusta sovelletaan T₄-, T₅-, C-, R- ja S-ajoneuvoluokkiin asetuksella erikseen säädetävästä ajankohdasta lukien sen jälkeen, kun kaikki tyyppihyväksyntädirektiivin II liitteessä tarkoitetut erityisdirektiivit ovat tulleet voimaan.

Ajoneuvohallintokeskus voi kuitenkin sen estämättä mitä 3 momentissa säädetään soveltaa valmistajan pyynnöstä tätä asetusta uuteen ajoneuvotyyppiin, jos kaikki tyyppiä koskevat erityisdirektiivit on annettu.

Tämän asetuksen liitteenä olevaa komission direktiiviä 2005/13/EY sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2006.

Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin ensimmäistä kertaa käyttöön otettaviin T₁-, T₂- ja T₃-ajoneuvoluokkiin kuuluihin ajoneuvoihin 1 päivästä heinäkuuta 2009.

Hallitussihteeri Helena Korpinen

Neuvoston direktiivi 74/151/ETY I-VI; EYVL N:o L 084, 28.3.1974, s.25—32
 Neuvoston direktiivi 74/152/ETY 1-2kohta; EYVL N:o L 084, 28.3.1974, s. 33—35
 Neuvoston direktiivi 74/346/ETY; EYVL N:o L 191, 15.7.1974, s. 1—4
 Neuvoston direktiivi 74/347/ETY; EYVL N:o L 191, 15.7.1974, s. 5—10
 Neuvoston direktiivi 75/321/ETY; EYVL N:o L 147, 9.6.1975, s. 24—27
 Neuvoston direktiivi 75/322/ETY; EYVL N:o L 147, 9.6.1975, s. 28—37
 Neuvoston direktiivi 76/115/ETY; EYVL N:o L 024, 30.1.1976, s. 6—26
 Neuvoston direktiivi 76/432/ETY; EYVL N:o L 122, 8.5.1975, s. 1—14
 Neuvoston direktiivi 76/763/ETY; EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 135—138
 Neuvoston direktiivi 77/311/ETY; EYVL N:o L 105, 28.4.1977, s. 1—9
 Neuvoston direktiivi 77/536/ETY; EYVL N:o L 220, 29.8.1977, s. 1—37
 Neuvoston direktiivi 78/764/ETY; EYVL N:o L 255, 18.9.1978, s. 1—39
 Neuvoston direktiivi 78/933/ETY; EYVL N:o L 325, 20.11.1978, s. 16—42
 Neuvoston direktiivi 79/532/ETY; EYVL N:o L 145, 13.6.1979, s. 16—19
 Neuvoston direktiivi 79/533/ETY; EYVL N:o L 145, 13.6.1979, s. 20—22
 Neuvoston direktiivi 79/622/ETY; EYVL N:o L 179, 17.7.1979, s. 1—30
 Komission direktiivi 79/1073/ETY; EYVL N:o L 331, 27.12.1979, s. 20—23
 Neuvoston direktiivi 80/720/ETY; EYVL N:o L 194, 28.7.1980, s. 1—11

Neuvoston direktiivi 81/575/ETY; EYVL N:o L 209, 29.7.1981, s. 30—31
Komission direktiivi 82/318/ETY; EYVL N:o L 139, 19.5.1982, s. 9—16
Neuvoston direktiivi 82/890/ETY; EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 45—46
Komission direktiivi 82/953/ETY; EYVL N:o L 386, 31.12.1982, s. 31—38
Komission direktiivi 83/190/ETY; EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 13—24
Neuvoston direktiivi 86/297/ETY; EYVL N:o L 186, 8.7.1986, s. 19—25
Neuvoston direktiivi 86/298/ETY; EYVL N:o L 186, 8.7.1986, s. 26—63
Neuvoston direktiivi 86/415/ETY; EYVL N:o L 240, 26.8.1986, s. 1—18
Neuvoston direktiivi 87/354/ETY; EYVL N:o L 192, 11.7.1987, s. 43—45
Neuvoston direktiivi 87/402/ETY; EYVL N:o L 220, 8.8.1987, s. 1—43
Komission direktiivi 88/410/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 27—29
Komission direktiivi 88/411/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 30
Komission direktiivi 88/412/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 31
Komission direktiivi 88/413/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 32—33
Komission direktiivi 88/414/ETY; EYVL N:o L 200, 26.7.1988, s. 34—36
Komission direktiivi 88/465/ETY; EYVL N:o L 228, 17.8.1988, s. 31—37
Neuvoston direktiivi 89/173/ETY I, II 1-2, III, IV, V, VI; EYVL N:o L 067, 10.3.1989, s.1—118
Neuvoston direktiivi 89/680/ETY; EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 26
Neuvoston direktiivi 89/681/ETY; EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 27—28
Neuvoston direktiivi 89/682/ETY; EYVL N:o L 398, 30.12.1989, s. 29—30
Komission direktiivi 90/629/ETY; EYVL N:o L 341, 6.12.1990, s. 14—19
Komission direktiivi 95/54/EY; EYVL N:o L 266, 8.11.1995, s. 1—66
Komission direktiivi 96/38/EY; EYVL N:o L 187, 26.7.1996, s. 95—105
Komission direktiivi 96/63/EY; EYVL N:o L 253, 10.5.1996, s. 13—14
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/54/EY; EYVL N:o L 277, 10.10.1997, s. 24—25
Komission direktiivi 98/38/EY; EYVL N:o L 170, 16.6.1998, s. 13—14
Komission direktiivi 98/39/EY; EYVL N:o L 170, 16.6.1998, s. 15
Komission direktiivi 98/40/EY; EYVL N:o L 171, 17.6.1998, s. 28—29
Komission direktiivi 98/89/EY; EYVL N:o L 322, 1.12.1998, s. 40—41
Komission direktiivi 1999/40/EY; EYVL N:o L 124, 18.5.1999, s. 11—13
Komission direktiivi 1999/55/EY; EYVL N:o L 146, 11.6.1999, s. 28—30
Komission direktiivi 1999/56/EY; EYVL N:o L 146, 11.6.1999, s. 31—32
Komission direktiivi 1999/57/EY; EYVL N:o L 148, 15.6.1999, s. 35—36
Komission direktiivi 1999/58/EY; EYVL N:o L 148, 15.6.1999, s. 37—38
Neuvoston direktiivi 1999/86/EY; EYVL N:o L 297, 18.11.1999, s. 22—23
Komission direktiivi 2000/1/EY; EYVL N:o L 021, 26.1.2000, s. 16—22
Komission direktiivi 2000/2/EY; EYVL N:o L 021, 26.1.2000, s. 23—31
Komission direktiivi 2000/19/EY; EYVL N:o L 094, 14.4.2000, s. 31—32
Komission direktiivi 2000/22/EY; EYVL N:o L 107, 4.5.2000, s. 26—27
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/25/EY; EYVL N:o L 173, 12.7.2000, s. 1—34
Komission päätös 2000/63/EY; EYVL N:o L 022, 27.1.2000, s. 66
Komission direktiivi 2001/3/EY; EYVL N:o L 028, 30.1.2001, s. 1—42
Komission direktiivi 2005/13/EY; EYVL N:o L 055, 1.3.2005, s. 35—55
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/37/EY; EYVL N:o L 171, 9.7.2003, s. 1—80
Neuvoston direktiivi 2004/66/EY; EYVL N:o L 168, 1.5.2004, s. 35—67
Komission direktiivi 2005/13/EY; EYVL N:o L 055, 1.3.2005, s. 35—54

Traktorin EY-tyyppihyväksyntävaatimukset

Traktorin EY-tyyppihyväksyntä suoritetaan seuraavien direktiivien vaatimusten mukaisesti:

neuvoston direktiivi 74/151/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tiettyjä osia ja ominaisuuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiivillä 88/410/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiivillä 98/38/EY;

neuvoston direktiivi 74/152/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden suurinta suunniteltua nopeutta ja kuormalavoja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiivillä 88/412/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiivillä 98/89/EY;

neuvoston direktiivi 74/346/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden taustapeilejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiivillä 98/40/EY;

neuvoston direktiivi 74/347/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden näkyvyysalueita ja tuulilasin pyyhkimiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 79/1073/ETY, neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY;

neuvoston direktiivi 75/321/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjauslaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiivillä 88/411/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiivillä 98/39/EY;

neuvoston direktiivi 75/322/ETY pyörillä varustettuihin maatalous- ja metsätraktoreihin asennettujen kipinäsytytysmoottoreiden aiheuttamien radiohäiriöiden poistamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiivillä 95/54/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiiveillä 2000/2/EY ja 2001/3/EY;

neuvoston direktiivi 76/115/ETY moottoriajoneuvojen turvavöiden kiinnityspisteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 81/575/ETY ja komission direktiiveillä 82/318/ETY, 90/629/ETY ja 96/38/EY;

neuvoston direktiivi 76/432/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden jarrulaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiivillä 96/63/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY;

neuvoston direktiivi 76/763/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden matkustajan istuimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin

se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja neuvoston direktiivillä 1999/86/EY;

neuvoston direktiivi 77/311/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kuljettajalle kantautuvan äänen tasoa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY, ja siten kuin sen 2 artiklan täytäntöönpanosta säädetään komission päätöksellä 2000/63/EY;

neuvoston direktiivi 77/536/ETY pyörillä varustettuihin maatalous- ja metsätraktoreihin kaatumisen varalta asennettuja suojarakenteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiiveillä 87/354/ETY ja 89/680/ETY ja komission direktiivillä 1999/55/EY ja siten, että VI liitteessä Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 78/764/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kuljettajan istuinta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY sekä komission direktiiveillä 83/190/ETY, 87/354/ETY, 88/465/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/ETY ja komission direktiivillä 1999/57/EY ja siten, että II liitteen kohdassa 3.5.2.1 Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 78/933/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiivillä 1999/56/EY;

neuvoston direktiivi 79/532/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden valaisimien ja merkkivalolaitteiden osan tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY ja Euroopan parlamentin direktiivillä 97/54/EY;

neuvoston direktiivi 79/533/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kytkentälaitteita ja peruutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY ja komission direktiivillä 1999/58/EY;

neuvoston direktiivi 79/622/ETY pyörillä varustettuihin maatalous- tai metsätraktoreihin kaatumisen varalta asennettuja suojarakenteita (staattiset testit) koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiiveillä 82/953/ETY, 87/354/ETY, 88/413/ETY ja 1999/40/EY ja siten, että VI liitteessä Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 80/720/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden ohjaustilaa, pääsyä ohjauspaikalle sekä ovia ja ikkunoita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 82/890/ETY, komission direktiivillä 88/414/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY;

neuvoston direktiivi 86/297/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden voimanottolaitteita ja niiden suojausta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY;

neuvoston direktiivi 86/298/ETY kapearaiteisten pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden takaosaan kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 89/682/ETY ja komission direktiivillä 2000/19/EY ja siten, että VI liitteessä Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 86/415/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden hallintalaitteiden asentamisesta, sijainnista, toiminnasta ja merkitsemisestä sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/54/EY;

neuvoston direktiivi 87/402/ETY kapearaiteisiin pyörillä varustettuihin maatalous- ja metsätraktoreihin kuljettajan istuimen eteen kaatumisen varalta asennetuista suojarakenteista, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 89/681/ETY ja komission direktiivillä 2000/22/EY ja siten, että VII liitteessä Suomea tarkoittaa numero 17;

neuvoston direktiivi 89/173/ETY pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tiettyihin osiin ja ominaisuuksiin liittyvän jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2000/1/EY ja siten, että III A liitteen kohdassa 5.4.1 ja V liitteen kohdassa 2.1.3 Suomea tarkoittaa numero 17;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/54/EY neuvoston direktiivien 74/150/ETY, 74/151/ETY, 74/152/ETY, 74/346/ETY, 74/347/ETY, 75/321/ETY, 75/322/ETY, 76/432/ETY, 76/763/ETY, 77/311/ETY, 77/537/ETY, 78/764/ETY, 78/933/ETY, 79/532/ETY, 79/533/ETY, 80/720/ETY, 86/297/ETY, 86/415/ETY ja 89/173/ETY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden suurimmasta rakenteellisesta nopeudesta;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/25/EY maatalous- ja metsätraktoreiden käyttövoimaksi tarkoitettujen moottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen vähentämiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 74/150/ETY muuttamisesta sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2005/13/EY;

komission direktiivi 2005/13/EY maatalous- ja metsätraktoreiden käyttövoimaksi tarkoitettujen moottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/25/EY sekä maatalous- ja metsätraktorien tyyppihyväksyntää koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/37/EY liitteen I muuttamisesta.

N:o 357

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus

traktorien, moottorityökoneiden ja maastoajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä hinattavien laitteiden rakenteesta ja varusteista annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen 60 ja 64 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan traktorien, moottorityökoneiden ja maastoajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä hinattavien laitteiden rakenteesta ja varusteista 19 päivänä joulukuuta 2002 annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (1251/2002) 60 ja 64 § seuraavasti:

60 §

Äänimerkinantolaitte

1. Maastoajoneuvon äänimerkinantolaitteen äänen voimakkuuden seitsemän metrin etäisyydeltä ajoneuvon edestä mitattuna on oltava vähintään 93 dBA ja enintään 104 dBA, moottorikelkassa kuitenkin vähintään 89 dBA tai, jos kelkkaa ei ole varustettu akulla, vähintään 76 dBA.

2. Äänen tulee olla yhtäjaksoista ja äänenkorkeudeltaan tasaista.

3. Maastoajoneuvossa saa olla jaksottaista ääntä antava, ajoneuvon peruuttaessa tai peruutusvaihteen ollessa kytkettynä toimiva peruutushälytin. Peruutushälyttimen äänen voimakkuus seitsemän metrin etäisyydeltä ajoneuvon takaa mitattuna ei saa olla 75 dBA suurempi.

4. Hälytysajoneuvona käytettävässä moottorikelkassa tulee olla äänenkorkeudeltaan vaihtelevaa tai jaksottaista ääntä antava äänimerkinantolaitte, jonka äänen voimakkuus on seitsemän metrin etäisyydeltä ajoneuvon edestä mitattuna suurempi kuin 104 dBA. Tällaista laitetta ei saa asentaa muuhun moottorikelkkaan.

64 §

Moottorikelkkailijan suojakypärä

Tieliikennelain (267/1981) 89 §:ssä tarkoitettuja malliltaan hyväksytyjä moottorikelkkailijan suojakypäriä ovat henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 89/686/ETY ja sen nojalla laaditun yhdenmukaistetun standardin EN 13781 vaatimukset täyttävät CE-merkinnällä varustetut suojakypärät, E-säännön n:o 22/04 mukaisesti hyväksytyt suojakypärät ja standardin FMVSS 218 vaatimukset täyttävät suojakypärät.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2005.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa ensi kertaa käyttöön otettua moottorikelkkailijan suojakypärää saa edelleen käyttää liikenteessä, jos se täyttää tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleet vaatimukset.

Asetuksessa tarkoitettu hälytysajoneuvo saadaan jo ennen asetuksen voimaantuloa varustaa 60 §:n 4 momentin mukaisella äänimerkinantolaitteella.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2005

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

Ylitarkastaja Maria Rautavirta

N:o 358

**Puolustusministeriön asetus
puolustusministeriön työjärjestyksen 11 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 2005

Puolustusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä kesäkuuta 2003 annetun puolustusministeriön työjärjestyksen (585/2003) 11 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 1230/2004, seuraavasti:

11 §

Hallintopoliittinen osasto

tuksen suunnittelukunnasta annetussa asetuk-
sessa (1073/1975).

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä
kesäkuuta 2005.

Osastoon kuuluu maanpuolustustiedotuk-
sen suunnittelukunnan (MTS) sihteeristö, jon-
ka tehtävistä säädetään maanpuolustustiedo-

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voi-
daan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttä-
miin toimenpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 2005

Puolustusministeri *Seppo Kääriäinen*

Vanhempi hallitussihteeri Minnamaria Nurminen

N:o 359

Ulkoasiainministeriön asetus

ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista

Annettu Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 2005

Ulkoasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, ja konsulipalvelulain (498/1999) 39 §:n nojalla:

1 §

Sovelтамisala

Tässä asetuksessa säädetään ulkoasiainministeriön ja edustustojen suoritteista perittävistä maksuista.

Tätä asetusta sovelletaan kunniakonsulaatteihin niiden tuottamien julkisoikeudellisten suoritteiden osalta.

2 §

Maksuttomat suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksuttomia suoritteita ovat, jollei 2 momentista muuta johdu:

1) virkatoimet, jotka eivät suoranaisesti kohdistu yksittäiseen henkilöön tai yritykseen tai muuten tarkoin rajattuun ryhmään;

2) virka-avun luonteiset, yksittäistä henkilöä koskevat toimenpiteet, joissa kysymys on yleisestä edusta;

3) toimenpiteet oikeusapulain (257/2002) mukaista oikeusapua saaneen henkilön asian hoitamiseksi;

4) konsulipalvelulain 12, 19, 20 ja 22 §:n mukaiset välttämättömät palvelut ulkomailla hädäntilanteeseen asemaan taikka pidätetyksi, syytetyksi tai vangituksi joutuneelle sekä vähäinen taloudellinen avustus;

5) isyyden selvittämiseen, lastensuojeluun, lapsen huoltoon ja elatusturvaan liittyvät sosiaaliviranomaisten toimialaan kuuluvat toimenpiteet ja avustaminen lapsen luvattomaan haltuunottoon liittyvissä asioissa sekä ne toimenpiteet, jotka elatusavun perimistä koskevien kansainvälisten yleissopimusten tai vastavuoroisuuden perusteella ovat maksuttomia;

6) kaksikäyttötuotteiden vientiluvat, vientitodistukset sekä maahanjäätitodistukset;

7) yksittäisten henkilöiden hakemusten ja ilmoitusten välittäminen Suomen viranomaisille, silloin kun tämä on säädetty edustuston tehtäväksi;

8) ulkoasiainhallinnon palveluksen perusteella ulkomaan kansalaisille maksettavien eläkkeiden sekä valtion maksamien muiden vastaavien suoritusten välittäminen;

9) viranomaisten yhteistyöhön liittyvä vastavuoroinen tietojen vaihto ja koulutus sekä muut vastavuoroiset suoritteet;

10) vieraan valtion lainsäädäntöä koskevan selvityksen hankkiminen tai laatiminen valtion viranomaiselle;

11) tiedottaminen;

12) neuvonta ja ohjaus, joista aiheutuu vain vähäisiä kustannuksia;

13) tiedonvälitys Suomen ja muiden valtioiden tai kansainvälisten yhteisöjen välillä;

14) ulkoasiainministeriön kirjastopalvelut ja tutkijatilojen käyttö;

15) asiakirjojen ja muun aineiston asettaminen pyytäjän käyttöön viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaisesti; sekä

16) palvelussuhteeseen liittyvät toimituskirjat, otteet, jäljennökset, todistukset sekä muut niihin verrattavat suoritteet.

Mahdollisista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 18 §:n mukainen korvaus.

Kansainvälisen käytännön tai vastavuoroisuuden perusteella maksutonta on:

1) vastaaminen Suomen lainsäädäntöä koskeviin vieraiden valtioiden tiedusteluihin;

2) ulkomailta saapuneiden oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksi antaminen Suomessa; sekä

3) henkilökortin myöntäminen Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston ja Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalle ja hänen perheenjäsenelleen sekä vieraan valtion Suomessa toimivalle kunniakonsulille.

Maksullisia suoritteita koskevista maksuvapautuksista määrätään 4 §:n 5 momentissa, 5 §:n 4 ja 5 momentissa, 6 §:n 4 momentissa, 8 §:n 3 momentissa, 11 §:n 2 momentissa, 12 §:n 2 momentissa, 14 §:n 2 momentissa, 15 §:n 2 momentissa ja 18 § 2 momentissa.

3 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

1) matkustusasiakirja;

2) viisumi;

3) oleskelulupa;

4) todistukset;

5) varojen välittäminen ja taloudellisen avustuksen järjestäminen; sekä

6) muut notaari- ja vastaavat julkisoikeudelliset suoritteet.

Julkisoikeudellisista suoritteista peritään 4—9 §:ssä määrätty kiinteät maksut sekä mahdollisista erillisistä kustannuksista 18 §:ssä määrätty korvaus.

Valtion virkamiehen ja työntekijän terveydenhuollosta ulkomailla annetun lain (176/1987) 12 §:ssä on säädetty niiden ulkoasiainhallinnolle aiheutuvien kustannusten velottamisesta, jotka aiheutuvat sanotussa laissa tarkoitetun terveydenhuollon ja työterveyshuollon järjestämisestä.

4 §

Matkustusasiakirja

Passista, diplomaattipassista, virkapassista, virkamatkapassista ja henkilökortista peritään käsittelymaksuna 80 euroa.

Merenkulkijain kansallisesta henkilöliikennetodistuksesta, muukalaispassista, pakolaisen matkustusasiakirjasta ja muukalaispassia tai pakolaisen matkustusasiakirjaa korvaava väliaikaisesta asiakirjasta, sekä Euroopan unionin kansalaiselle kotimatkaa varten annettavasta väliaikaisesta matkustusasiakirjasta (Emergency Travel Document ETD) peritään 80 euroa.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Matkaa tai tehtävää varten myönnetyn diplomaattipassin tai virkamatkapassin voimassaoloaikana tapahtuvasta passin uudelleen voimaan saattamisesta peritään 20 euroa.

Maksua ei peritä passista, joka annetaan

1) tasavallan presidentille ja hänen perheenjäsenelleen;

2) valtioneuvoston jäsenelle; tai

3) ulkoasiainhallinnon palveluksessa olevalle tai hänen perheenjäsenelleen.

5 §

Viisumi

Viisumista, kauttakulkuviisumista ja lentokentän kauttakulkuviisumista peritään Euroopan unionin neuvoston päätöksen mukaisesti käsittelymaksuna 35 euroa.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Voimassaolevan viisumin siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 20 euroa.

Maksua ei peritä:

1) eduskunnan tai Suomen hallituksen kutsumalta henkilöltä;

2) virkatehtävissä Suomeen tai Suomen kautta matkustavalta diplomaattipassin tai virkapassin haltijalta eikä Suomen edustuston paikalta palkatulta henkilökunnan jäseneltä, joka tulee Suomeen virkatehtävissä;

3) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalta eikä hänen perheenjäseneltään;

4) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

5) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä;

6) henkilöltä, joka kansainvälisen sopimuksen perusteella saa viisumin maksutta, sekä Yhdistyneiden kansakuntien ja sen alajärjestöjen, Euroopan neuvoston, Euroopan unionin sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön Suomessa järjestettäviin kokouksiin osallistuvilta;

7) Suomen kunniakonsulilta; ja

8) Helsingissä 2005 järjestettäviin yleisurheilun maailmanmestaruuskilpailuihin osallistuvien joukkueiden jäseniltä ja kutsun saaneilta edustajilta.

Viisumi voidaan myöntää maksutta

1) suuronnettomuuksien ja muiden vastaavien tilanteiden johdosta, silloin kun humanitaariset syyt puoltavat;

2) opetus-, kulttuuri- tai urheilutapahtumiin osallistuville tilaisuuden järjestäjän kutsumille koululais- ja nuorisoryhmille, joitten jäsenten ikä on alle 18 vuotta; ja

3) diplomaattipassin tai virkapassin haltijalle taikka hänen perheenjäsenelleen, kun sillä on merkittävää arvoa Suomen ja vieraan valtion välisten suhteiden kannalta.

6 §

Oleskelulupa

Ennen maahantuloa haetusta oleskeluluvasta peritään sisäasiainministeriön Ulkomaal-

laisviraston maksullisista suoritteista antaman asetuksen (1344/2004) mukainen maksu. Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Voimassaolevan luvan siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 16 euroa luvalta.

Maksua ei peritä:

1) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalta eikä hänen perheenjäseneltään;

2) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

3) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä; ja

4) kahdenvälisen sopimuksen perusteella tai muun kansainvälisen järjestelyn nojalla tapahtuvaan nuorison vaihto-ohjelmaan osallistuvilta henkilöiltä vastavuoroisuuden perusteella.

7 §

Varojen välittäminen ja taloudellisen avustuksen järjestäminen

Varojen välittämisestä ja taloudellisen avustuksen järjestämisestä peritään 50 euroa, ei kuitenkaan vähäisestä taloudellisesta avustuksesta.

8 §

Todistukset ja otteet

Valmiiseen asiakirjaan kirjoitettavasta tai erikseen laadittavasta todistuksesta sekä asiakirjaotteesta peritään ministeriössä 12 euroa ja edustustossa 30 euroa. Jos samaan asiakirjaan kirjoitetaan useita todistuksia, peritään maksu jokaisesta todistuksesta.

Edellä 1 momentissa määrätystä poiketen kaupanvahvistajan todistuksesta peritään 160 euroa ja kauppa-aluksen väliaikaisesta kansallisuustodistuksesta 200 euroa.

Maksua ei peritä:

1) sosiaalisen tuen tai avustuksen hakemista varten tarvittavasta todistuksesta; sekä

2) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn virkamiehen johtaman konsulaatin henkilökuntaan kuuluvalla annettavasta todistuksesta.

9 §

Muut julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainhallinnolle lain, asetuksen tai kansainvälisen sopimuksen mukaan kuuluvista, muista kuin 2 §:ssä ja 4—8 §:ssä tarkoitettuista toimenpiteistä peritään 40 euroa. Uuden laivapäiväkirjan laatimiseen liittyvistä toimenpiteistä peritään kuitenkin 160 euroa ja meriselityksen vastaanottamisesta 300 euroa.

10 §

Muut maksulliset suoritteet

Muita maksullisia suoritteita ovat:

- 1) tiedoksianto ulkomaille;
- 2) asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen;
- 3) jäämistöasian hoitaminen;
- 4) valokopio tai muu jäljennös asiakirjasta, teknisestä tallenteesta tai muusta aineistosta;
- 5) muu kuin tiedottamiseen kuuluva painotuote;
- 6) ulkoasiainhallinnon kuriiripostin ja tietoverkon käyttö;
- 7) luennointi-, tulkkaus-, käännös-, tutkimus-, selvitys- ja muut asiantuntijapalvelut;
- 8) koulutuspalvelut;
- 9) ministeriön ja edustustojen hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käyttö ja toimistopalvelut; sekä
- 10) muu toimeksiantoon perustuva ja siihen verrattava ulkoasiainhallinnon toimialaan kuuluva suorite.

Muista maksullisista suoritteista peritään 11—17 §:ssä määrätty kiinteät tai tuntiveloitukseen perustuvat tai muutoin liiketaloudellisin perustein määräytyvät maksut.

11 §

Tiedoksianto ulkomaille

Oikeudenkäynti- tai muun asiakirjan tie-

doksi antamisesta peritään 100 euroa. Maksu peritään myös tiedoksiantoyrityksestä.

Maksua ei peritä:

- 1) virallisen syytteen alaisissa asioissa;
- 2) ulkomaalaislain (301/2004) mukaisissa asioissa;
- 3) asioissa, joissa ennen tiedoksiannon pyytämistä on myönnetty oikeusapulain (257/2002) mukainen oikeusapu; eikä
- 4) sosiaaliviranomaisen viran puolesta viereille panemissa asioissa.

12 §

Asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen

Virkatodistuksen tai muun asiakirjan hankkimisesta ulkomailta ja ulkomailta asuvan henkilön osoitteen selvittämisestä peritään 80 euroa. Maksu peritään myös asiakirjan hankkimis- ja osoitteen selvittämisyrityksestä.

Maksua ei peritä sosiaaliasioita hoitavalta viranomaiselta eikä julkisoikeudelliselta yhteisöltä, jonka tehtävät liittyvät yleisen edun valvontaan.

13 §

Jäämistöasian hoitaminen

Ulkomailla olevaan jäämistöön liittyvässä asiassa peritään maksu seuraavasti:

- 1) pienimuotoisesta avustamisesta 100 euroa;
- 2) jäämistön selvittämisestä, vastaanottamisesta ja tilittämisestä perillisille 2 % tilitettävästä summasta, kuitenkin vähintään 100 euroa ja enintään 6 000 euroa; sekä
- 3) edellä 2 kohdassa tarkoitettua avustamisesta sekä tarvittavien asiakirjojen hankkimisesta, laatimisesta ja kääntämisestä yhteensä 5 % tilitettävästä summasta, kuitenkin vähintään 150 euroa ja enintään 10 000 euroa.

Jäämistöasiaa hoitava edustusto voi sopia kunniakonsulaatin kanssa asian hoitamisesta ja siitä maksettavasta korvauksesta. Kunnia-konsulaatille maksettava korvaus voi olla enintään puolet edellä sanottujen kohtien mukaan perittävästä määrästä.

14 §

Valokopiot, jäljenteet ja painotuotteet

Jäljenteistä peritään maksu seuraavasti:

1) Paperijäljenteestä A4 kokoisena 0,50 euroa ja A3 kokoisena 1 euro sivulta;

2) datakopiosta levykkeelle 15 euroa ja CDRom-levykkeelle 20 euroa;

3) valokuvasta, jonka tekijänoikeus on ministeriöllä tai edustustolla, 10 euroa sekä käyttömaksuna sen julkaisemisesta 50 euroa julkaisukerralta.

Erillistä maksua ei peritä, jos jäljennös annetaan muun maksullisen suoritteen osana.

Hallinnonalan painotuotteista, tiedotusmateriaalia lukuun ottamatta, peritään niiden omakustannusarvoa vastaava maksu.

15 §

Ulkoasiainhallinnon kuriiripostin ja tietoverkon käyttö

Ulkoasiainhallinnon kuriiripostin käytöstä voidaan periä käsittelymaksuna viisi (5) euroa ja kuljetuksesta omakustannushinta lähetyksen painon ja lähetysosoitteen mukaan ulkoasiainministeriön henkilökunnan yksityisiä kuriirilähetyksiä koskevan määräyksen mukaisesti. Maksu voidaan periä myös vastaanottajalta.

Maksua ei peritä tasavallan presidentin kanslialta.

Ministeriön tietoverkon käytöstä peritään 100 euroa kuukaudessa jokaista ulkoasiainhallinnon ulkopuolista käyttäjätunnusta kohti, ellei ministeriö vastavuoroisuuden perusteella toisin päättä.

16 §

Asiantuntijapalvelut

Luennointi-, tulkkaus-, käännös-, tutkimus-, selvitys- ja muista asiantuntija- ja vastaavista palveluista peritään liikeloudellisin perustein määräytyvä maksu, kuitenkin vähintään 100 euroa kultakin suoritteen tuottamiseen käytetyltä tunnilta.

17 §

Muut suoritteet

Ulkopuolisille annetuista koulutuspalveluista, ministeriön ja edustustojen hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käytöstä, toimistopalveluista sekä muista toimeksiantoon perustuvista suoritteista peritään liikeloudellisin perustein määräytyvä, kuitenkin vähintään omakustannusarvoa vastaava maksu.

18 §

Erillisten kustannusten korvaus

Suoritteiden tuottamisesta ulkoasiainhallinnolle aiheutuneista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 4—15 §:ssä määrättyjen kiinteiden maksujen lisäksi korvausta seuraavasti:

1) matkustamis- ja muista kustannuksista määrä, joka vastaa valtion yleisten virka- ja työehtosopimusmääräysten mukaisia matkakustannusten korvauksia tai muulla perusteella määräytyviä matkasta aiheutuneita todellisia lisäkustannuksia; sekä

2) ulkopuolisten palvelujen ostosta aiheutuneet menot täysimääräisinä, ei kuitenkaan tavanomaista postimaksua.

Korvaus erillisistä kustannuksista peritään myös silloin, kun kiinteää maksua ei tässä asetuksessa määrätyn mukaisesti peritä. Korvaus jätetään kuitenkin perimättä, jos perintäkulut olisivat suuremmat kuin perittävä korvaus.

19 §

Maksuvaluutta

Edustusto perii maksut joko euroina tai muuna vapaasti vaihdettavana valuuttana sen mukaan mitä ulkoasiainministeriö on edustuston maksuliikkeessä käytettävästä valuuttasta määrännyt. Maksu otetaan kuitenkin vastaan asemamaan valuuttana, jos asemamaan valuuttamääräykset tätä edellyttävät.

Valuutan vaihtokurssina käytetään ministeriön vahvistamaa tilikurssia. Valuuttamääräinen arvo pyöristetään lähimpään paikallisessa maksuliikkeessä yleisesti käytettyyn yksikköön.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 359

20 §

Kunniakonsulaatin perimät maksut

Kunniakonsulaatin perimät, edellä 4—6 §:ssä tarkoitetut maksut tuloutetaan valtiolle. Muut tämän asetuksen nojalla perityt maksut jäävät kunniakonsulaatille korvauksena suoritteiden tuottamisesta, jollei toisin ole sovittu.

Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 2005

Ministeri *Erkki Tuomioja*

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2005 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2005. Asetuksen mukaisia maksuja peritään sen voimassaoloaikana tilatuista suoritteista.

Talousjohtaja Pekka Mattila